

Elítélem a hit válságát, amit egy áruló klérus okozott

Sarah bíboros Belgiumban beszélt a hit válságáról, amit szerinte az egyházi hierarchia egy része okozott, és nem habozott elítélni azt az árulást sem, amit ez a hitét veszített klerikális csoport követett el. Az alábbiakban a „La Nuova Bussola Quotidiana” összefoglalóját tolmácsoljuk a bíboros előadásáról és nyilatkozatáról, amelyet angol nyelven a „OnePeterFive” is megjelentetett. A cikkünk címe e két eredeti beszámoló címének magyar fordítása.

Az elmúlt napokban [Robert Sarah](#) bíboros, az Istentiszteleti és Szentségi Kongregáció prefektusa [Belgium](#) fővárosában, Brüsszelben tartózkodott azért, hogy ott bemutassa az „*Isten vagy Semmi*” című könyvét. A bíboros reflektált bizonyos tendenciákra, amelyek a katolikus erkölcs megváltoztatására irányulnak, különösen azokra, amelyek a házassággal és családdal, valamint az Egyház emberi életről szóló tanításával kapcsolatosak. Vajon egyes szavai értelmezhetőek-e válaszként a német [Reinhard Marx](#) bíboros, a német püspöki konferencia alelnökéeként szolgáló [Franz-Josef Bode](#), valamint a bécsi bíboros [Christoph Schönborn](#) nemrég tett megjegyzéseire?

Úgy tűnik, a válasz erre: igen. A zsúfolásig telt templomban, ahol az apostoli nuncius De Kesel bíboros, Brüsszel Woluwé-Saint Pierre kerületének polgármestere, valamint a francianyelvű lelkipásztori szolgálatot végző Philippe Mawet atya is megjelent (aki néhány napja még a baloldali *Libre Belgique* napilapban kritizálta Robert Sarah könyvét), a bíboros felszólalt azon ideológiai- és lobbicsoportok ellen, akik „*hatalmas pénzügyi eszközökkel és médiakapcsolatokkal bírva támadják a házasság természetes célját, és a család egységének elpusztítására kötelezik el magukat*”.

A guineai bíboros azonban – egész Európa [egyik leginkább lepusztított](#) helyi egyháza előtt szólva – nem félt kemény szavakat használni püspöktársaival szemben sem:

Egyes magasrangú egyházi vezetők, legfőképpen a [gazdag országokból érkezettek](#), azon munkálkodnak, hogy változtatásokat érjenek el a katolikus erkölcsben, a fogantatástól a természetes halálig tartó élet abszolút tiszteletével, az elvált és polgárilag újránházasodottak kérdésével, és egyéb problémás élethelyzetekkel kapcsolatban. A hitnek ezek az „örzői” azonban nem veszíthetik szem elől azt aényt, hogy az a probléma, amit a házasság céljainak szétválasztása jelent, a természetes erkölcs problémája.

A bíboros nem állt meg ennél a pontnál, hanem nyugodt hangon így folytatta:

A nagy zuhanás akkor vált láthatóvá, amikor egyes egyházi vezetők és katolikus értelmiségiek elkezdtek „*az abortusznak adott zöld útról*” és „*az eutanáziának adott zöld útról*” beszélni vagy írni. Most, attól a pillanattól fogva, hogy katolikusok elhagyják Jézus és a Tanítóhivatal tanítását, a házasság természetes intézményének és a családnak az elpusztításához járulnak hozzá, mostanra pedig már az egész emberi család e papok általi új árulás összetöredeztségében találja magát.

Ebben az évben, amikor a *Humanae Vitae* enciklika megjelenésének 50. évfordulóját ünnepeljük, a bíboros hangsúlyozta:

Az Egyház oda kell, hogy forduljon VI. Pál *Humanae Vitae* enciklikájához, ahogy II. János Pál és XVI. Benedek tanításaihoz is ezekben a kérdésekben, amelyek létfontosságúak az emberiség számára. Ferenc pápa összhangban marad az elődeivel, amikor a szeretet evangéliuma és a béke evangéliuma egységét hangsúlyozza. Az Egyház erővel és kétértelműség nélkül meg kell, hogy erősítse mindezen tanítás tanítóhivatali súlyát, világosan meg kell mutatnia a folytonosságát (a Hagymánnyal), és meg kell védenie ezt a kincset, ennek az istentelen világnak a ragadozóival szemben.

Egy a *Cathobel* weboldalnak adott interjújában Sarah bíboros hitet tett amellett, hogy az Egyháznak ma súlyos kérdésekkel kell szembenéznie, mindenekelőtt „*a hűségéről Jézushoz, az Ő evangéliumához, ahhoz a tanításhoz, amelyet mindig az első pápától és zsinatoktól*

kapott... és ez nem magától értetődő, mert az Egyház igyekszik alkalmazkodni a kulturális környezethez és a modern kultúrához.”

A bíboros a hitről azt mondta: *„A hit megfogyatkozott, nemcsak Isten népének szintjén, hanem azok között is, akik felelősek az Egyházért. Időnként megkérdezhetjük magunktól, hogy valóban van-e hitünk.”* Sarah bíboros felidézte Fredo Olivero atya elhíresült esetét, aki elhagyta az apostoli hitvallást a szentmisékből. Az ő esete kapcsán a bíboros úgy nyilatkozott: *„Azt hiszem, ma a hit nagy válságát élhetjük, és az Istennel való személyes kapcsolatunk nagy válságát.”*

Európáról szólva a bíboros elmondta: *„A Nyugat nemcsak a lelkét veszíti el, de öngyilkosságot is elkövet, mert egy fa gyökerek nélkül halálra van ítélve. Azt gondolom, a Nyugat nem tagadhatja meg a gyökereit, amelyek a kultúráját és az értékeit létrehozták.”*

A bíboros így folytatta:

Ijesztő dolgok történnek a Nyugaton. Szerintem egy olyan parlament, amely jóváhagyja egy ártalan és védtelen csecsemő halálát, súlyos erőszakot követ el az emberi személy ellen. Amikor az abortuszokat erőltetik, különösen a fejlődő világ országaiban, kijelentve, hogy ha ezt nem fogadják el, akkor többé nem kapnak segílyt: ez erőszakos cselekmény. És nem meglepő. Amikor Istent elhagyják, az embert is elhagyják; többé nincs világos elképzelés arról, hogy kicsoda az ember. Ez egy nagy antropológiai válság a Nyugaton. És oda vezet, hogy végül az embereket tárgyakként kezelik.

Robert Sarah bíboros
(2018. február 28., www.katolikusvalasz.blog.hu)
(Tengernek Csillaga, XXIII/3.)